

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

**Zrcadlo
mého srdce**

**Antonín
Šuránek**

**Témata
postních
týdnů**

**Nový
pražský
arcibiskup**

tiráž**ŽIVOT ZÁBRDOVICKE FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Hanka a Karel Komárkovi

grafická úprava

Roman Smékal

web

<https://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejně, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

otec Daniel, Karla Krejčí,
Marek Wildmann

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
zivot.redakce@gmail.com
nebo kontaktujte redakci

Náklad

120ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo - Příležitost
- 2 Co nás čeká
Jitřní
Duchovní hudba
Pozdrav otce biskupa Pavla
- 3 Nový pražský arcibiskup
- 5 Kvíz
Vyhasíná radost ze života
- 6 Zrcadlo mého srdce
Přečtete si
- 7 Témata postních týdnů
- 8 Svědectví života: Antonín Šuránek
- 9 Očeho pohádka

Slovo redaktorů

Milí farníci,

vítáme vás u postního čísla farního časopisu a ze srdce vám přejeme, aby pro vás půst nebyl povinností, ale příležitostí.

Hana a Karel Komárkovi

Duchovní slovo - PŘÍLEŽITOST

Milí farníci,

máme tu opět postní dobu a může nám automaticky naskočit:

„Co si mám opět odepřít?“

„Zase neradostné období přede mnou?“

„To bude zase nepříjemné odříkání a smlouvání sám se sebou.“

Prostě jinými slovy – opět nějaký nárok, kterému bych měl dostát... A na nás se stále valí tolik požadavků... Co to přinese, když se k nim přidá další navíc? Pořád někdo něco chce a očekává a možná tak stále více ztrácíme cit pro to, kam vlastně toužíme svým životem směřovat... .

Věřím, že Bůh proto jedná docela jinak... Ano, ozývá se, ale ne tak, aby nás někam tlačil. Chce jen probudit touhu srdce po tom, k čemu je stvořeno. Postní doba není o výkonu, ale je nabídnutou příležitostí. „Kairos“ – doba, ve které nás Bůh chce obdarovat, něco v našem životě proměnit. Když se snažíme příliš vlastními silami, podaří se nám většinou jen něco krátkodobě změnit a poté se vrátíme tam, kde jsme byli. Pokud se ale otevřeme Boží nabídce, můžeme vstoupit na cestu, která náš život začne proměňovat zcela jiným způsobem.

Do různých oblastí života mohou vstoupit nové dimenze. Může to být například v nějakém vztahu, v rodinném životě, v pracovní oblasti nebo ve způsobu prožívání, postojů a přístupu k životu. Pro někoho to může být začátek „nové etapy života“. Bůh je neuvěřitelně štědrý a touží nás obdarovávat na každém kroku. Problém je spíše v tom, že tomu často dostatečně nevěříme. Nevěříme, že by Bůh mohl skutečně proměnit náš život. Mnohdy máme dokonce strach vstoupit na cestu, kterou nám nabízí – jako kdybychom se báli, že nás Bůh chce spíše o něco připravit.

To, co se pravidelně opakuje, v sobě nese příležitost, ale také riziko. Pokud jsme zažili už mnoho postních dob a neprožili hlubší změnu v životě, můžeme do ní vstupovat s postojem „nějak si to odkroutit a jít dál“ – a pak se také většinou nic nezmění. Naopak pokud jsme skrze postní dobu zažili zásadnější obraty v našem životě, věříme, že i tentokrát budeme obdarováni něčím cenným a trvalým.

Když prosíme s vírou, Bůh velmi rád daruje vnitřní proměnu. Musíme ale tuto příležitost vzít vážně. Rozhodnout se, že tentokrát hledám pozvánku k trvalé změně – ano, budu důsledně naslouchat Božímu hlasu ve svém srdci, ve svém svědomí. Důsledně podle něj jednat a zároveň pokorně prosit o dar vnitřní proměny, který může darovat jen Bůh.

„Kairos“ je zvláštní doba, zvláštní příležitost, která je teď a tady a neopakuje se... Ne že by Bůh nedával stále nové a nové příležitosti – jistěže dává. Ale roky života jdou jeden za druhým. Když se tento rok posunu v jedné věci, může na to příští rok navázat další proměna. Každé období je zvláštní příležitostí, které se buď otevře, nebo ji nechám kolem sebe projít – a je pryč.

Pane Ježíši, k jaké trvalé změně zveš mé srdce v této postní době? Sám nemám šanci, ale věřím, že ke změně, ke které mne zveš, mi dáš všechny potřebné milosti... Ano, je to více o tom nechat se Tebou obdarovat... Stačí jen upřímně naslouchat a odhodlaně vykročit za Tebou... A najednou se dějí proměny, o kterých bych si ani netroufal snít...

Milí farníci, to vyprošuji Vám i sobě.

Váš P. Daniel

Co nás čeká?

Únor

16.–22. 2. jarní prázdniny

Od neděle 15. 2. je možno se zapisovat na čtení křížových cest.

18. 2. Popeleční středa, začátek postní doby

Březen

29. 3. Květná neděle

Duben

5. 4. neděle Zmrtvýchvstání Páně

Duchovní hudba

Neděle 5. 4. 2026 v 9:45 h

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží hod velikonoční

Max FILKE (1855–1911)	MISSA in G, op. 80
Josef GRUBER (1855–1933)	TERRATREMUIT, op. 85
Antonín DVOŘÁK (1841–1904)	Biblická píseň č. 10 Zpívejte Hospodinu ...
Jaroslav OČENÁŠEK (1901–1967)	Anděl Páně sestoupil z nebe, op. 24 č. 1
Karel NANKE (1768–1831)	ALELUJA...
	J. K. č. 627, 401, 407
Účinkují:	chrámový sbor, varhany, orchestr
Varhany:	doc. MgA. Jan KRÁL
Rídí:	Zdeněk HATINA, ředitel kůru

JITŘNÍ

Dokud si ústa neosvěžíš
hojivou rosou jména Ježíš,
nedotýkej se slov.

Jsou jedovatá steskem země.
Z věžnova spánku pryští temně
a leptá jejich kov,
že dřív než stanou na jazyku,
rozpadají se v suchém vzlyku
jak úsměv hořkých vdov.

Dokud jsi oči z nočních stínů
nepozved k čelu Mariinu,
i vzpomínek se chraň.
Ty tváře, které v nich se chvějí,
se odbarvují beznadějí
tak jako tvoje skráň,
jak siluety z hloubi sluje.
A pro sen, který pochybuje,
sám v sobě nemáš zbraň.

Až jitřní oheň zasněžení
jed vidin v dobré víno mění.
A z okna věžnova,
zaostřen neprostupnou mříží,
na dosah modlitby se blíží
ostrůvek domova.
A z hoře tvého mízu saje,
mír studánkový v srdci zraje
a vtéká do slova.

Václav Renč

Pozdrav otce biskupa Pavla

Bratři a sestry,

s velkou radostí vám oznamuji důležitou novinku: z Vatikánu nám přišlo schválení data slavnosti blahorečení našich mučedníků Jana Buly a Václava Drboly. Událost, na kterou se všichni v diecézi těšíme a kterou už dlouho očekáváme, se uskuteční **6. června 2026** na brněnském výstavišti.

V této chvíli tak vstupujeme do „horké“ fáze příprav na tuto slavnost, zároveň rozjíždíme řadu dílčích aktivit a doprovodného programu pro věřící v diecézi i pro širokou veřejnost, jimiž chceme naše dva blahorečené kněze představit a přiblížit jejich odkaz. Rád bych vás požádal o maximální míru spolupráce na tomto projektu. Prosím, šiřte ve svých farnostech, společenstvích, obcích a městech povědomí o této události a o životním příběhu Jana Buly a Václava Drboly.

Řadu inspirativních materiálů ke stažení najdete již v této chvíli na webových stránkách **buladrbola.cz** (katechetické náměty pro děti i dospělé, modlitbu, metodiku pro práci s komiksem Nepřemožení aj.), další budou postupem času přibývat. Chystáme mimo jiné zážitkovou hru pro celou rodinu, animovaný film pro

děti, putovní výstavu, připravuje se také noční pouť či bohoslužba smíření. Byl také vydán speciální díl videolistu AŽNAVĚKY, kde je podrobně představen životní příběh obou kněží.

Během února vám do farností doručíme modlitební kartičky, které bych si přál, aby se věřící modlili po mši svaté. Součástí balíčku bude i plakát s pozvánkou na slavnost. K nadcházející postní době pošleme i texty křížové cesty s tematikou našich mučedníků.

Pokud byste ke slavnosti blahorečení nebo k doprovodným aktivitám měli nějaké podněty, dotazy, nabídky apod., prosím, směřujte je na e-mail: buladrbola@biskupstvi.cz nebo přímo na mě.

Díky každému z vás za to, že se na této přelomové události pro naši diecézi budete podílet a těším se na viděnou na červnové slavnosti na výstavišti.

biskup Pavel

**BULA
DRBOLA**

**SLAVNOST
BLAHOŘEČENÍ**

Jan Bula a Václav Drbola
První mučedníci moderní české historie

6. června 2026
Areál brněnského výstaviště

Rezervace vstupenek:
www.buladrbola.cz

**Brněnská
diecéze**

NOVÝ PRAŽSKÝ ARCIBISKUP

Mons. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., Ph.D., CssR

Narodil se 16. listopadu 1971 v Praze–Strašnicích jako starší ze dvou synů (bratr Tomáš) Ludmily a Stanislava Příbylových. Po studiu na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze vstoupil roku 1990 do Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele – redemptoristů, řádu s výrazným misijním a pastoračním posláním. Noviciát a formaci v řádové spiritualitě zaměřené na službu a blízkost lidem prožil v polské Lubaszowé. Doživotní sliby složil v roce 1995.

V letech 1991–1996 studoval na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy a na kněžské povolání se připravoval v pražském Arcibiskupském semináři. Kněžské svěcení přijal 22. června 1996 z rukou kardinála Miloslava Vlká.

Kněžskou službu začínal v Příbrami na Svaté Hoře, na jednom z nejvýznamnějších poutních míst v Čechách. Nejprve jako farní vikář (1996–1999), poté jako farář (1999–2008). Zde se naplno rozvinula jeho schopnost spojovat duchovní vedení, pastorační poutníků, liturgickou kulturu (zvláště hudební) a péči o živé společenství věřících. Významně se zasloužil o vybudování nových svatohorských varhan.

V roce 2002 byl zvolen provinciálem české provincie redemptoristů a stanul tak v čele tohoto řeholního společenství. Kladl důraz na misijní poslání kongregace, obnovu komunitního života a podporu mladých řeholníků. Současně se věnoval i charitní oblasti – v letech 2004–2008 působil jako prezident Arcidiecézní charity Praha, kde se podílel na rozvoji sociálních i humanitárních projektů a na posilování duchovního

rozměru v charitní službě.

V roce 2009 jej tehdejší litoměřický biskup Jan Baxant jmenoval generálním vikářem litoměřické diecéze. Sedm let práce na severu Čech završil v roce 2016, kdy jej čeští, moravští a slezští biskupové zvolili generálním sekretářem České biskupské konference (jedním ze tří statutárních zástupců církve v České republice). V obou funkcích se věnoval nejen administrativě, ale také pastorační práci – v letech 2014–2024 byl duchovním správcem farnosti v Horní Polici, kde organizoval a zakončil rozsáhlou rekonstrukci v hodnotě bezmála 120 milionů korun. Zaměřoval se také na komunikaci církve s veřejností. Jeho akademické vzdělání – licenciát a doktorát teologie získané na KTF UK – spojuje jeho službu v církvi s teologickou reflexí a odbornou erudicí. V současné době na KTF UK přednáší pastorální teologii. V letech 2013-2019 studoval na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem ekonomiku a management a získal titul inženýra. V loňském roce pak zakončil studia dějin umění na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy doktorátem, disertační prací věnovanou osobě třetího pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, který byl jedním z teologických konceptorů českého krásného slohu, známého především sochami krásných madon a piet.

Dne 23. prosince 2023 jej papež František jmenoval 21. litoměřickým biskupem. Biskupské svěcení přijal 2. března 2024. Zvolil si biskupské heslo „Pax vobis – Pokoj vám“, kterým představil svůj biskupský program a styl: přinášet porozumění, pokoj a naději do církve i společnosti. Klade důraz na propojování názorových skupin odlišného životního stylu, rozbíjení sociálních bublin, hledání porozumění a společných cest, výměnu a kultivaci názorů směřující k vzájemnému pochopení, porozumění a pokojnému soužití. Uzdravování vztahů patří trvale k hlavním prvkům jeho společenského i pastoračního působení. Letošek vyhlásil v litoměřické diecézi Rokem smíření za příkoří, která si navzájem způsobili Češi a Němci – zejména připomíná 80 let od často násilného odsunu obyvatel německého jazyka a národnosti.

Jako biskup klade důraz na obnovu duchovního života v regionu, misijní činnost církve, živou pastorační farností, podporu kněží a jáhnů (během svého působení přijal mezi kandidáty této služby v litoměřické diecézi šestnáct mužů) a intenzivnější zapojení laiků do života církve. Podporuje kvalitní, přímou a otevřenou vnitřní i vnější komunikaci církve. Vyhovuje mu týmová práce v přátelském duchu.

V litoměřické diecézi oslovuje občanskou společnost svou blízkostí lidem, otevřeností a schopností hovořit v různých prostředích o víře srozumitelně a s úctou k posluchačům. Klade důraz na církev jako společenství, které má být domovem jak pro ty, kdo žijí hlubším duchovním životem, tak pro hledající i osoby na okraji společnosti (zdůrazňuje důležitou roli charitní služby) či nějak zraněné – stojí mj. v čele Komise České biskupské konference pro prevenci a ochranu před zneužíváním. V současné době je také místopředsedou České biskupské konference.

Trvalou inspirací biskupa Příbyla je klasická hudba. Od dětství působil jako varhaník ve své rodné farnosti a dodnes je jeho zálibou interpretace varhanní hudby. Hudbu považuje za zásadní součást liturgie a duchovního života a oceňuje její živé provádění a propojování s pastorační, v čemž jej nedávno opakovaně nadchl nový vídeňský arcibiskup Josef Grünwidl.

Ve volných chvílích ocení dobrou kuchyni, četbu či poslech hudby. Rád chodí nejen na výlety, ale i na poutě (turistickou obuv a hole vozí v autě všude s sebou). Jak sám říká, k životu potřebuje humor a společnost lidí.

Převzato z internetových stránek Arcibiskupství Pražského

KVÍZ

Pro farníky všech věkových kategorií si jeden z našich ministrantů připravil malý kvíz: Odpovědi najdete na poslední stránce

- Co farníci otce Volodymira darovali otci Jiřímu?
  - Kadidlo
  - Mešní víno
  - Ornát
  - Ukrajinskou pochutinu
- Tradiční jídlo holčičího spolča princezen je
  - Spolčo špekáčky
  - Spolčo toasty
  - Princeznovský dort
  - Guláš
- V jakém roce se slavilo výročí 800 let od založení kláštera / kostela (první zmínka)?
  - 2001
  - 2003
  - 2007
  - 2009
- Jaké bylo téma poslední mládežnické poutě v roce 2024?
  - Mojžíš
  - Křesťan v každodenním životě
  - Duch Svätý
  - Svatí

VYHASÍNÁ RADOST ZE ŽIVOTA

Lidstvo nyní prožívá historický obrat, jež lze spatřovat v překotném vývoji. Je sice třeba ocenit úspěchy, které přispívají k růstu blahobytu lidí. Nicméně nesmíme zapomínat, že stále větší část žen a mužů naší doby žije v každodenním nedostatku se všemi neblahými důsledky.

Narůstají mnohé chorobné jevy. Bázeň a beznaděj se zmocňují srdcí mnoha lidí i v takzvaných bohatých zemích. Často vyhasíná radost ze života, roste nedostatek úcty, narůstá násilí, nerovnost se stále více prohlubuje. Lidé musí bojovat o přežití, a to často v nedůstojných podmínkách. Tato změna byla zapříčiněna mimořádnými skoky, ke kterým dochází ve vědeckém, technickém a komunikačním pokroku a v jejich rychlých využitích. Žijeme v době znalostí, informací a nových podob moci, která je ale velmi často anonymní. Naděje, která hledí za horizont zdejších událostí

Ti, kdo se opravdově setkávají s Ježíšem, jsou naplňováni hlubokou radostí a nadějí, která hledí za horizont zdejších událostí. Radost evangelia naplňuje srdce těch, kdo se od něho nechávají vysvobodit z hříchu, smutku, vnitřní prázdnoty a osamění. S Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obrozuje radost.

Obracím se proto ke každému křesťanovi, ať už je kdekoli a v jakékoli situaci, aby se navracel ke svému osobnímu setkávání s Kristem, nebo alespoň učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat a že ho bude hledat. Nikdo nemá důvod myslet si, že se jej toto pozvání netýká, nikdo není vyloučen z radosti, kterou přinesl Pán.

Dát životu nový lesk a radost i uprostřed těžkostí

Kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už s otevřenou náručí na jeho příchod čekal. Je to chvíle, kdy je třeba říci Ježíši Kristu:

„Pane, nechával jsem se oklamávat.

Tisícero způsobů jsem unikal před tvou láskou.

Ale nyní jsem znovu zde,

abych obnovil svůj vztah s tebou.

Potřebuji tě. Vysvobod mne znovu,

přijmi mne opět do své vykupitelské náruče.“

Věřit v Ježíše Krista a následovat jej, není jen něco správného, ale také krásného, schopného dát životu nový lesk a hlubokou radost i uprostřed těžkých životních událostí. Radost evangelia je radostí, kterou nám nic a nikdo nevezme (srov. Jan 16,22).

ZRCADLO MÉHO SRDCE - Postní snažení pro děti i dospělé

Pro letošní postní dobu jsme vybrali motiv zrcadla. Zrcadlo ukazuje realitu takovou, jaká je. Nehodnotí, ale odhaluje. Bůh nás stvořil ke svému obrazu, abychom ho svým jednáním zrcadlili. Používáme zpovědní zrcadlo, abychom na sobě mohli pracovat. Vidíme se jako Boží obraz? Díváme se na sebe pravdivě, zrcadlem lásky? Bez lásky je pravda nesnesitelná. V zrcadle lásky vzniká prostor pro odpuštění, jak sobě tak ostatním. Odpuštění osvobozuje a dává sílu jít dál. Jaké je zrcadlo mého srdce? Co v něm vidím? Cílem postních dní je dívat se společně s Ježíšem do nitra svého srdce jako do zrcadla, přijímat výzvy, pracovat na sobě a nechávat se tak Bohem proměňovat a stávat se stále krásnějším Božím obrazem.

Ústřední otázka postní doby: **Co vidím v zrcadle svého srdce, když se dívám spolu s Ježíšem?**

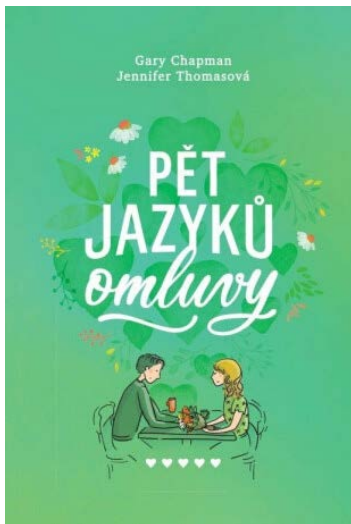
ZRCADLO

Každý týden si děti nebo i dospělí z krabičky pod zrcadlem nebo na katechezi vezmou kartičku s výzvou na další týden. Po splnění/prožití výzvy přilepí daný symbol do příslušného rámečku zrcadla podle postních týdnů.

KARTIČKY POSTNÍ CHALLENGE

Na jedné straně uvidíme otázku, o které můžeme přemýšlet, pokaždé když se podíváme do zrcadla, ať už v kostele nebo i doma. Na druhé straně najdeme výzvu pro další týden a krátkou modlitbu. Výzvy i modlitby jsou přizpůsobené věku dětí. Zamýšlet se nad otázkami a vysílat střelné modlitby k Ježíši při všedním pohledu do zrcadla však mohou všechny generace. Nejmenším dětem pomohou vysvětlit úkol rodiče.

Přečtěte si: Gary Chapman, Jennifer Thomasová - Pět jazyků omluvy

O knize:

Omluva je jedna z nejtěžších věcí v mezilidských vztazích. Má ale velkou moc. Může zachránit situaci, vztah, manželství nebo pověst. A naopak. Tam, kde někdo omluvu právem očekával, ale nedočkal se, může dojít ke zbytečnému odcizení a ochladnutí vztahů. Co když ale druhý omluvu nepřijme? Jak se máme správně omluvit? A co když omluva pro každého z nás znamená něco jiného? Odpovědi najdete právě v této knize.

Úryvek z knihy:

Kdyby byl svět dokonalý, žádné omluvy bychom nepotřebovali. Protože však dokonalý není, bez omluv se neobejdeme. Pokud se stane křivda a vztah je narušen, cosi v nás volá po smíření. Touha po smíření je někdy mocnější než touha po spravedlnosti. Čím je vztah důvěrnější, tím je touha po smíření hlubší. Pokud manžel zachází hrubě se svou manželkou, cítí se právem zraněná a hněvá se. Na jedné straně touží po spravedlnosti, ale na druhé straně touží i po milosti. Chce sice, aby manžel za své provinění zaplatil, chce ale také, aby se spolu smířili. Smíření je možné, pokud se manžel upřímně omluví. Pokud se neomluví, smysl pro morálku manželku tlačí, aby se domáhala spravedlnosti. V průběhu let jsem mnohokrát pozoroval rozvodová řízení, v nichž se soudce snažil rozhodnout, co je spravedlivé. Nejednou jsem měl pocit, že upřímná omluva mohla smutný průběh celého řízení změnit...

Skutečné odpuštění odstraňuje bariéru, kterou prohřešek vytvořil, a umožňuje, aby se po čase obnovila důvěra. Pokud byl vztah před prohřeškem vřelý a důvěrný, může se do něj vrátit láska. Pokud šlo o pouhou povrchní známost, může se díky dynamickému procesu odpuštění prohloubit. Pokud újmu způsobil někdo neznámý, třeba násilník či vrah, neexistuje vztah, který by mohl být obnoven. Pokud se vám takový člověk omluvil a vy jste mu odpustili, žijete oba dál své životy, přestože zločinec musí stále čelit soudnímu systému, platnému ve své kultuře, a vydá mu počet ze svého scestného jednání.

TÉMATA POSTNÍCH TÝDNŮ

1. týden – S Ježíšem na poušti (Mt 4,1–11) – Kdo jsem, když je to těžké?

- otázka: Kdy mě to láká udělat něco špatného?
- výzva: říct ne jedné špatné věci, i když je to těžké
- modlitba: Ježíši, pomoz mi být silný/á.
- symbol: kámen/drahokam → proroměna srdce (Ježíš dává sílu)

2. týden – S Ježíšem na hoře (Mt 17,1–9) – Vidím Ježíše takového, jaký je?

- otázka: Kde vidím dobro u sebe a u ostatních?
- výzva: říct něco hezkého jednomu člověku
- modlitba: Ježíši, nauč mě vidět dobro.
- symbol: hvězda → proměna Ježíše (Ježíš - Bůh září krásou a světlem)

3. týden – Samařanka u studny (Jan 4,5–42) – Ježíš mě zná a má mě rád navzdory mým chybám!

- otázka: Kdy se mi daří jednat férově a kdy ne?
- výzva: zastat se jednoho člověka, který to potřebuje
- modlitba: Ježíši, dej mi odvahu.
- symbol: kapka vody → pravdivost k Bohu, sobě i k ostatním

4. týden – Uzdravení slepého (Jan 9,1–41) – Začínám vidět jinak?

- otázka: Koho nebo čeho si málo všímám?
- výzva: pomoci jednomu člověku, který je často sám
- modlitba: Ježíši, otevři mi oči.
- symbol: oko → proměna pohledu na lidi, situace, konflikty a nedorozumění

5. týden – Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) - Ježíš dává nový život!

- otázka: Co potřebuji změnit?
- výzva: omluvit se nebo odpustit jednomu člověku, se kterým si nerozumím
- modlitba: Ježíši, dej mi nové srdce.
- symbol: srdce → nový život

6. týden – S Ježíšem v Jeruzalémě (Mt 21,1–11) – Jdu s Ježíšem

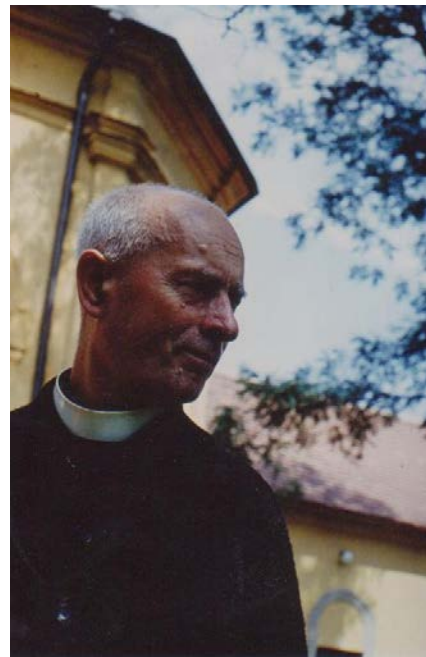
- otázka: Jaký je můj den s Ježíšem?
- výzva: každý den se alespoň krátce pomodlit
- modlitba: Ježíši, chci žít s tebou.
- symbol: ratolesti → rozhodnutí volat: "Hosana!" (postavit se za Ježíše)

SVĚDECTVÍ ŽIVOTA ANTONÍN ŠURÁNEK (29. května 1902 – 3. listopadu 1982)

Narodil se 29. května 1902 v Ostrožské Lhotě v rodině Martina a Anny, rozené Vaňkové, jako předposlední ze šesti sourozenců. V deseti letech mu zemřela matka. Obecnou školu navštěvoval ve svém rodišti, měšťanskou v sousedním Uherském Ostrohu. Klasické gymnázium vystudoval v Uherském Hradišti a maturoval zde v roce 1922. Ještě v témže roce začal studovat teologii na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci a kněžské svěcení přijal 5. července 1926.

Po tříletém kaplanském působení ve Slatinicích u Olomouce byl v roce 1929 povolán do kněžského semináře v Olomouci a ustanoven spirituálem. Když na počátku protektorátu vyhnalo gestapo bohoslovce ze semináře a poslalo je na nucené práce do Německa, byl s nimi i s jejich rodiči v trvalém písemném styku. Pro zbytek bohoslovců, kteří ze zdravotních důvodů nebyli na práce nasazeni, zařídil náhradní vyučování a pokračoval ve výchovné práci. S jejich pomocí posílal nasazeným bohoslovcům látku k rozjímání. Od roku 1939 do r. 1950 vždy o prázdninách veřejně působil na poutním místě u Sv. Antonínka nad Blatnicí.

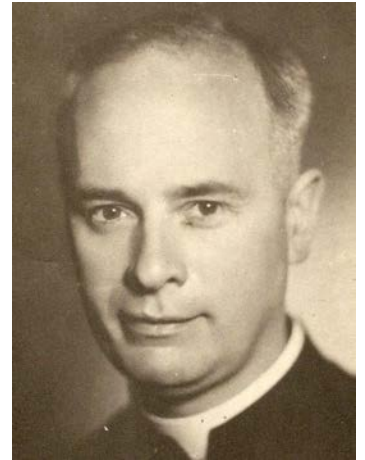
Po válce se P. Šuránek vrátil jako spirituál do semináře a učil i na teologické fakultě, kde roku 1946 získal doktorát teologie. Protože po roce 1948 odmítl vyučovat na nově zřízeném a státem kontrolovaném semináři v Praze, později přeloženém do Litoměřic, byl poslán jako kaplan do Velkého Ořechova u Uherského Brodu.

Počátkem července 1951 byl v kroměřížské nemocnici hospitalizován se zápallem plic. Přestože jeho zdravotní stav byl vážný, byl v nemocnici zatčen a bez sdělení důvodů převezen do internačního kláštera v Želivě. Po propuštění v říjnu 1955 začal pracovat jako dělník ve štramberské vápence a zůstal zde až do odchodu do penze r. 1962. Bydlel poté u svého bratra Josefa v Uherském Hradišti.

V září roku 1968 byl znovu povolán do funkce spirituála v obnoveném olomouckém semináři a mohl se vrátit i na Sv. Antonínek. V roce 1970 byl však přinucen ukončit své veřejné působení. Na základě intervence blatnického faráře byl pověřen prozatímním duchovním správcem v Blatničce. I zde se intenzivně věnoval pastorační činnosti. Jeho vliv, a to nejen na věřící, byl tak velký, že normalizovaná státní správa neviděla jinou možnost, než mu v roce 1975 opět odebrat státní souhlas.

Z Blatničky se přestěhoval nejdříve do Uherského Hradiště a později se svým synovcem P. Antonínem Dominikem pobýval na farách v Liptáni, Písařově a Ludgeřovicích. Zemřel 3. listopadu 1982 v nemocnici v Ostravě-Petřkovicích a byl pochován ve svém rodišti, v Ostrožské Lhotě.

Správné odpovědi z kvízu: 1c, 2b, 3d, 4a

Bylo nebylo v jedné veliké zemi království ptáků...

Každý pták byl jiný a vládl jim Orel.

Já nelétám!

Já skoro nepřistávám!

Jsem nejmenší!

Orel dal moudré zákony.

Nikdo nesmí škodit!
A o mláďata se budete dobře starat!

Nebylo snadné vládnout všem.

Množily se stížnosti.

Vodním ptákům král nerozumí!

A domácím už vůbec ne!

Nové královny myslely více na sebe než na blaho ostatních a přestaly se radit s Orlem.

Jsem Kachna I. Strašná!

A já Slepice I. Děsná!

A tak si Orel vybral za své zástupce Kachnu a Husu a odletěl do hor.

Říše ptáků upadala do zmatku.

Mám létat?!

Nesmím na sever?!

Královny vydávaly bláznivé zákony.

Jedna odvážná Sýkorka se vydala za Orlem.

Pane králi, pomozte!

Orel se vrátil a udělal pořádek.

Vládly jste jako Slepice a Kachna!

Orel vládl moudře a spravedlivě.